

og de forffjellige Skrivelser, som ere blevne fremlagte, saavel af den ærede Udenrigsministers Skrivelse, der er sat meget paa Skruer, idet han ikke bestemt har udtalt sig, men kun anført Noget som et simpelt Skjøn, som ogsaa det, Sundhedscollegiet har ytret. Heller ikke finder jeg mig aldeles tilfredsfuldt med Hensyn til dets Erklæring angaaende Cholera, naar det, paa samme Tid, det er gyselig angstelig i alle andre Retninger, udtaler sig her med den største Forvisning, tilsyneladende for ikke at røbe nogen Angstelse for, at Choleraen er contagios. Curieust nok ere vore Gjenboer lige overfor af den modsatte Mening; de have vel engang været af den Mening, at Cholera ikke er smitsom, men i den senere Tid ere de komne tilbage til den modsatte Mening, og antage det for givet, at Cholera er smitsom. Jeg skal naturligtvis ikke yttre noget Andet som min Mening i saa Henseende, der til tør jeg ikke fordrifte mig, da jeg jo ikke er en lægevidenskabelig dannet Mand, men jeg har den Overbeviisning, at Cholera ikke er smitsom. Det synes mig imidlertid forunderligt, at kyndige Folk kunne komme frem med saadanne paa Skruer satte Erklæringer, saa at den lovgivende Magt ikke har noget Fast at holde sig til. De Grunde, som støtte sig til vore Forhold til andre Stater, gjøre det betænkeligt for mit Vedkommende at stemme for Lovudkastet. Den ærede Ordfører har meent, at det stod Enhver frit for at unddrage sig quarantainemæssig Behandling, naar han med et Skib kom til Sundet, for at gaae til Rusland, men jeg kan forsikre ham om, at det kun er Tilfælde med de Skibe, som komme fra hiin Side Cap Finisterre, som inquireres ved Ankomsten til Helsingør paa quarantainemæssig Maade, at de kunne faae Afgang til eller Communication med Helsingør og blive meddeelt Sundhedspas. Andre Skibe, som komme fra Steder, der ere mistænkte for at være smittede af den gule Feber eller andre pestagtige Sygdomme, maae udholde den Quarantaine, som i Quarantaineanordningen er foreskrevet. De faae ingen Communication med Landet, og det er kun saadanne Tilfælde, jeg veed, der er indtruffet i Helsingør, navnlig med Hensyn til Skibe, der ere komne fra hiin Side Cap Finis-

terre, og hvis Commissionairer have forglemt at meddele dem Sundhedspas, hvilket man ialmindelighed faaer, naar Skibene ere inquirerede og ingen Mistanke er om, at Smitte eller Sygdom er ombord. I slige Tilfælde meddeler Quarantainecommissionen et Sundhedspas, og paa dette seile de til Rusland; have de ikke et saadant, da blive de viste tilbage, og det er kun sommetider, at det er lykkedes igjennem Regjeringen her at faae udstedt Sundhedspas, men de blive i Regelen viste tilbage til Helsingør og maae der erholde Sundhedspas, før de kunne faae Afgang i de russiske Havne. Ligeledes forholder det sig med Hensyn til Cholera i Sverrig; der er ikke Tanke om, at et Skib, som ikke medfører Sundhedspas fra den svenske Consul i Helsingør, og som ikke har havt et vist Antal Dages Reise fra et smittet eller mistænkt Sted, kan faae Afgang til nogen svensk Havn, men det bliver henviist enten til Sandham eller til Quarantainestedet paa Gothland, jeg erindrer ikke nu, hvad det hedder, for at udholde Quarantaine, og det er forbundet med meget store Omkostninger. Skulde nu det Tilfælde indtræde, at der i Helsingør, ved at medtage Cholerafyge eller Choleraodde, skulde opstaae en eller anden til Cholera grændsende Sygdom, hvad enten man nu vil henregne den under Benævnelsen Cholera, eller betragte den som en smittende og ødelæggende Sygdom, vil det have til Følge, at intet af de Skibe, der ere bestemte til svenske Havne, vil anløbe Helsingør, men fortsætte Reisen, og naar de saa komme til de svenske Havne, berede de sig endeel Forlegenhed, naar de intet Sundhedspas have fra de svenske Autoriteter, og det kunne de ikke faae, medmindre de ankre op paa Helsingørs Rhed, og derved vil der altsaa gaae for megen Tid til Spilde for vedkommende Skibsfører. Det er altsaa ingenlunde nok, at vi tage Hensyn til, hvad der convenerer os, men vi maae ogsaa tage Hensyn til, hvorvidt det convenerer Andre, naar vi tage saadanne Forholdsregler for vort eget Vedkommende, og saalænge vi ikke ere løste fra de Baand, der paahvile os ved Tractater i denne Henseende, og som ogsaa Finantsministeren og Regjeringen har